

[Aksel Larsen.]

erkende, at i hvert fald teoretisk kan den situation foreligge, at der er adskillige små grupper på måske kun et eller to medlemmer, og så ville det være at gå for vidt, men vi mener, at hensyn til partier og grupper i hvert fald stort set kan tilgodeses, hvis man ikke holder sig til de 17 medlemmer, men udvider medlemstallet til 25. Hvis folketinget skønner, at en gruppe, som ikke i kraft af sin egen styrke er i stand til at vælge et medlem af nævnet, dog bør være repræsenteret deri, vil der med 25 medlemmer altid være mulighed for, at folketinget alligevel ordner det således, at vedkommende gruppe bliver repræsenteret, og når nævnets medlemstal udvides til 25, vil de større partigrupper her i salen blive fuldt tilstrækkeligt repræsenteret i nævnet, selv om de altså muligvis i givet fald skal give afkald på en repræsentant.

Jeg vil med henblik på specielle gruppers repræsentation sige, at det forekommer mig, bortset fra partisynspunkter, noget urimeligt, at man har et udenrigspolitisk nævn med i realiteten meget store beføjelser, hvori den grønlandske befolkning og den færøske befolkning ikke er repræsenterede og efter alt at dømme ikke vil få muligheder for at blive repræsenteret. De udenrigspolitiske spørgsmål, nævnet vil komme til at drøfte eller behandle, vil jo i mange tilfælde i allerhøjeste grad angå befolkningen på Færøerne og i Grønland. Også af den grund synes jeg, at man burde udvide nævnets medlemstal og derved gøre det lettere at sikre repræsentation for disse dele af befolkningen i det danske rige.

Jeg tillader mig med disse bemærkninger at anbefale, at man endnu en gang overvejer, om man ikke burde udvide nævnets medlemstal. Man er standset ved det åbenbart hellige tal 17 af rent politiske grunde, fordi man, i hvert fald som sammensætningen i tinget er i øjeblikket, skønner, at der så er mulighed for, at det kun bliver de 4 gamle partier — der mener at have monopol og patent på den slags sager — som kommer ind i nævnet; men jeg tror, det er et meget dårligt grundlag at tage stilling udfra. Jeg henstiller altså endnu en gang til overvejelse, om man ikke burde udvide nævnets medlemstal, og jeg anbefaler det af os foreslåede medlemstal på 25.

Jørgen Gram: På mit partis vegne kan jeg anbefale, at man stemmer for de af udenrigsministeren stillede ændringsforslag, hvorimod vi anbefaler at stemme imod det af den kommunistiske gruppe stillede ændringsforslag. Vi finder ikke, at der er nogen begrundelse for at ændre det gængse med hensyn til medlemstallet i dette nævn.

Det har under udvalgsbehandlingen været drøftet, om ikke oppositionen i det udenrigspolitiske nævn burde holdes mere løbende og indgående orienteret om udenrigspolitiske spørgsmål. Oppositionen ville dermed også få et større medansvar, end den kan have under den nuværende praksis; men den ville til gengæld have mulighed for at øve indflydelse på afgørelser, hvor den nu ikke kan have denne mulighed, simpelthen fordi det er regeringen, som sidder inde med alle oplysninger udefra. Partierne har ønsket at blive ved den nuværende ordning. Dette vil sige, at en mindretalsregering på dette vigtige område selvfølgelig til enhver tid har sit parlamentariske ansvar; men regeringen har også, selvom det er en mindretalsregering, ret stor mulighed for i det stille at øve indflydelse efter den politiske linie, den ønsker ført. Jeg synes, at dette bør siges overfor folketinget og offentligheden, for at man kan være klar over det.

Ole Bjørn Kraft: Det er ikke nødvendigt for mig ved denne lejlighed at gøre mange bemærkninger. Allerede under lovforslagets første behandling havde jeg lejlighed til at beskæftige mig med de problemer, som udvalgets ærede ordfører nu var inde på. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Alsing Andersen i de synspunkter, han her gjorde gældende, og jeg tror, det er værdifuldt, at disse synspunkter er blevet fremført fra denne talerstol.

Med hensyn til det ændringsforslag, der foreligger fra det kommunistiske parti, og som det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu har begrundet, vil jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod det. Den kommunistiske ordfører viste i sin tale en særlig interesse for de grønlandske og de færøske repræsentanter, og det er jo meget smukt. Jeg skulle tage meget fejl, om ikke også en anden interesse her gjorde sig gældende fra den kommunistiske ordførers side. Hvis der er spor af den interesse for de grøn-